

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Крагујевцу
I-12 У 15311/12
29.9.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Жељка Шкорића, председника већа, мр Зорана Рељића и Павела Јонаша, чланова већа, са вишим судијским сарадником Љубом Ергићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Ловачког удружења "АА" из ..., чији је пуномоћник Љиљана Костић, адвокат из Аранђеловца, ул. Птујска бр. 11, против туженог Министарства правде и државне управе Републике Србије, чији је правни следбеник у овој ствари Министарство државне управе и локалне самоуправе Републике Србије, радни поништаја решења туженог број: 130-024-00-00018/2010-07 од 11.10.2012. године, са заинтересованим лицем Ловачким удружењем "ББ" из ..., ..., у предмету уписа промена у регистру, по усменој јавној расправи одржаној дана 29.9.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Агенције за привредне регистре, Регистратора који води Регистар удружења, број: БУ .../2010 од 29.03.2010. године, којим је уписано у Регистар удружења Ловачко удружење "ББ" из ..., ул. ....

У тужби, поднетој овом суду дана 20.11.2012.године, тужилац

оспорава законитост решења туженог, наводећи да је тужилац у поступку за упис усклађивања, уписан у Регистар удружења решењем првостепеног органа од 11.01.2010. године, након чега је првостепеним решењем од 29.03.2010.године, уписано у Регистар удружења новоосновано Ловачко удружење "ББ" из ..., ул. .... Тужилац сматра да је оваквим поступањем првостепени орган поступио супротно одредбама чл. 16. и 30. Закона о удружењима, будући да се у конкретном случају ради о називима наведених удружења који су због своје сличности заменљиви. Стога је, по мишљењу тужиоца, првостепени орган требало да одбаци пријаву наведеног ловачког удружења за упис у Регистар. Ово са разлога што су у питању два ловачка удружења, и то пријављена на истој адреси, тако да постојање таквих сличности неминовно изазива забуну у идентификацији удружења. Посебно указује на то да је наведено ловачко удружење у свом називу употребило годину 1898, која је година оснивања, односно организованог постојања тужиоца, о чему је издата публикација 1998. године, те с обзиром на то да је тужилац правни следбеник ловачке организације основане 1898.године, то је по мишљењу тужиоца, недопуштено да наведено ловачко удружење ту годину употребљава у називу свог удружења, с обзиром на то да се тај начин свесно ствара забуну о удружењу. Стога предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и својом пресудом сам реши ову управну ствар која ће заменити акт туженог органа, као и да обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора, и то на име судске таксе и састава тужбе од стране пуномоћника адвоката у износу од 30.000,00 динара.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да Суд одбије тужбу.

Заинтересовано лице је у одговору на тужбу предложило да суд одбије тужбу.

Управни суд је, сагласно одредбама чл. 34. и 38. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одржао усмену јавну расправу у овој ствари, у присуству пуномоћника тужиоца и у одсуству уредно позваних правног следбеника туженог и заинтересованог лица.

Пуномоћник тужиоца је у речи на усменој расправи остао при наводима тужбе и предлогу да суд поништи оспорено решење, као и да обавезе туженог на накнаду трошкова управног спора према приложеном трошковнику.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу, списка предмета ове управне ствари и речи са усмене расправе, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета, који су Суду достављени, сагласно налогу из пресуде Управног суда I-3 У 25886/10 од 16.8.2012. године, као и из образложења оспореног решења произлази да је у поступку који је претходио доношењу првостепеног решења, утврђено да је заступник ловачког удружења "ББ" ..., уз пријаву за упис у Регистар удружења поднео све акте и документа прописане одредбама члана 29. став 4. Закона о удружењима и члана 9. Правилника о садржини, начину уписа и вођења Регистра удружења, при чему је такође оцењено да су у конкретном случају испуњени услови у погледу назива новооснованог удружења, у смислу одредаба чл. 13. и 16. Закона о удружењима. Стога је првостепеним решењем од 29.03.2010. године дозвољен упис наведеног ловачког удружења у Регистар удружења. Против наведеног првостепеног решења од 29.03.2010. године, тужилац је изјавио жалбу, која је оспореним решењем туженог органа одбијена, као неоснована. Према образложењу оспореног решења, тужени орган налази да су неосновани наводи жалбе који се односе на назив удружења. Ово стога што је утврђено да назив Ловачког удружења "ББ" није идентичан називу Ловачког удружења "АА" ..., односно да је назив довољно различит да не доводи у заблуду у погледу назива удружења, са ког разлога, по оцени туженог органа, нису испуњени услови да се предметна пријава одбаци, у складу са чланом 30. тачка 1) и 2) Закона о удружењима.

Одредбама члана 29. Закона о удружењима ("Службени гласник РС", бр. 51/2009), прописано је да се упис у Регистар врши на основу пријаве за упис (став 1), коју подноси заступник удружења (став 3), при чему се уз пријаву подносе оснивачки акт, два примерка статута, као и друге исправе које се утврђују актом који доноси министар (став 4).

Одредбама члана 9. Правилника о садржини, начину уписа и вођења Регистра удружења (Службени гласник РС", бр. 80/2009), таксативно су прописани акти и документи који се подносе за упис удружења у Регистар.

Полазећи од наведених законских и подзаконских одредаба, те стања у списима предмета из кога несумњиво проилази да је заступник ловачког удружења "ББ" из ..., уз пријаву за упис у Регистар удружења поднео првостепеном органу све акте и документа прописане одредбама члана 29. Закона о удружењима и члана 9. Правилника о садржини, начину уписа и вођења Регистра удружења, што се ни наводима тужбе не оспорава, те имајући у виду да је у поступку који је претходио доношењу ожалбеног решења првостепени орган оценио да су у конкретном случају испуњени услови у погледу назива новооснованог удружења, у смислу одредаба чл. 13. и 16. Закона о удружењима, то је по налажењу Управног суда, правилан закључак туженог органа да је првостепени орган правилно спровео поступак и да је ожалбено решење правилно и на закону засновано. Стога је по оцени Управног суда, тужени орган правилно одлучио када је одбио жалбу тужиоца у овој ствари, дајући за своју одлуку разлоге које као јасне и довољне прихвата и овај Суд.

Суд је ценио наводе тужбе којима се указује да је у конкретном случају предметна пријава требало да буде одбачена у складу са чланом 30. Закона о удружењима, а који наводи су истицани и у жалби изјављеној против првостепеног решења, и нашао да су без значаја за другачију оцену законитости оспореног решења. Ово стога што је одредбама члана 16. Закона о удружењима, прописано је да назив новооснованог удружења не може бити идентичан називу других удружења која су уписана или уредно пријављена за упис у регистар и да не сме да буде заменљив са називом другог удружења нити да изазива забуну о удружењу, његовим циљевима или у погледу тога о каквој се врсти правног лица ради. Одредбама члана 30. наведеног закона, прописано је да ће регистратор решењем одбацили пријаву, између осталог, и ако је назив удружења идентичан називу другог удружења које је уписано или уредно пријављено за упис у Регистар (тачка 1), као и ако је назив удружења заменљив са називом другог удружења, изазива забуну о удружењу, његовим циљевима или у погледу тога о каквој се врсти правног лица ради (тачка 2.).

Полазећи од наведених законских одредаба којима је утврђено овлашћење надлежног органа да, на основу претходне оцене испуњености услова прописаних чланом 16. тачка 1) и 2) Закона о удружењима, одбацили пријаву за упис у регистар, те имајући у виду да је у конкретном случају, од стране првостепеног и другостепеног органа, по налажењу Суду, правилно оцењено да

назив подносиоца пријаве није идентичан називу тужиоца, односно да је тај назив довољно различит да не доводи у заблуду у погледу назива удружења, Суд је оценио да су изнети тужбени наводи неосновани. Суд је ценио и остале наводе тужбе и нашао да не могу довести до другачије одлуке у овој ствари, имајући у виду утврђено чињенично стање на које је правилно примењено материјално право.

Одлучујући о предлогу тужиоца да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да није основан. Ово стога, што је оспорено решење правилно и на закону засновано, па нису испуњени услови за његов поништај, а тиме ни за могућност да овај суд, у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није био случај.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на успех тужиоца у овој правној ствари, па је одлучио као у ставу другом диспозитива ове пресуде на основу одредаба чл. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку (“Сл.гласник РС”, бр. 72/11).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 29.9.2014. године, I-12 У 15311/12

Записничар
Љубо Ергич,с.р.

Председник већа – судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић